

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۶ فبروری ۲۰۲۱

منافع امپریالیسم امریکا، دولت دست نشانده، طالب و کشورهای همسایه از حضور قوای اشغالگر در افغانستان

(۳)

جمعه- ۱۷ دلو ۱۳۹۹ - کابل:

۳- طالب:

در ظاهر امر طالب سخت تلاش دارد تا نه تنها خود را طرفدار خروج نیروهای نظامی اشغالگر امریکا و شرکاء از افغانستان معرفی دارد، بلکه می کوشد تا خود را یگانه نماینده و علم بردار این داعیه نیز معرفی بدارد، در این قسمت می بینیم که تا چه حد این ادعای طالب در واقعیت امر از حقیقت فاصله داشته، و منافع اقتصادی، سیاسی و نظامی طالب ایجاب می نماید تا جهت دوام اشغال افغانستان تلاش بورزد.

الف- طالب به مثابه یک نیروی عقب مانده، متحجر با کارنامه تاریک و خونبار در دوران حاکمیت، وابسته و مزدور کشور های خارجی به خصوص امپریالیست های انگلیس و امریکا و کشورهای همسایه و ارتجاع عرب، در حالی که هیچ نوع مشروعیت و مقبولیت سیاسی نزد مردم آگاه ما ندارد و تمام مردم آگاه افغانستان متعلق به تمام اقوام و مذاهب، تا عمق استخوان از طالب و حاکمیت قدره و دار آن متنفر و منزجر اند، تا حال قادر شده است به بهانه حضور نظامی نیروهای اشغالگر امپریالیستی در افغانستان و جنایاتی که مرتکب می گردند، هم در داخل افغانستان بین عقب مانده ترین اقشار جامعه و هم در خارج از افغانستان بین نیروهای تاریک اندیش و عقب مانده از سنخ خودش، مشروعیت کذائی را کمائی نماید.

این نیروها زمانی که حضور نظامی و جنایتکارانه اشغالگران را در افغانستان می بینند و ماهیت دولت دست نشانده را درک می نمایند، بدون آن که به ماهیت وابسته و منقاد طالب نظر اندازند، به آنها افتخار سربازان آزادی کشور را می بخشند در حالی که واقعیت امر نشان داده است، که آنها خود چیزی بیشتر از عامل استعمار و ارتجاع نبوده، با آزادی و آزادیخواهی فرسنگها فاصله دارند.

حضور نظامی ارتشهای اشغالگر به طالب از لحاظ سیاسی فرصتی را مساعد ساخته است که هیچ دولتی حتا در خواب هم نمی تواند آن را ببیند. آن فرصت، صلاحیت بی حد و حصر و فاعل مختار غیر مسؤول شدن طالب است. در حالی که طالب به میلیارد ها دالر کمائی دارد، در تمام مناطق تحت اداره اش، حتا سنگی را بالای سنگ نمی گذارد، نه در قبال کار مردم مسؤولیت دارد، نه در قبال صحت آنها، نه در قبال تعلیم و تربیت آنها و نه در قبال ساختن یک پل و

پلچک و یا هم یک مکتب و شفاخانه و یا کدام کارخانه تولیدی. چنین تفکری طالب را در کل به مثابه سلطانی در آورده است که صلاحیت دارد اما هیچ گونه مسؤولیتی ندارد.

ب- موجودیت قوای اشغالگر در افغانستان، بهانه و زمینه ای را فراهم نموده است که طالب در داخل و خارج از افغانستان، دست تکی به کشور ها، نهاد ها و افراد دراز نموده، در حالی سالانه به میلیارد ها دالر به دست می آورند، که مجبور به حساب دهی یک پول و یک سنت آن نیستند.

به عبارت دیگر حضور نظامی نیروهای اشغالگر در افغانستان، برای طالب همان "در خزانه غیب" را کشوده است که به هر مقدار خواسته باشند می توانند از آن بردارند. از آن جایی که مجاری مصرف درست آنهمه پول نه در ذهن شان می گردد و نه هم چنان هدفی را تعقیب می نمایند، معلوم دار است که از آن پول های ظاهراً باد آورده اما در حقیقت پولی که در ازای ریختن آبروی کشور و خون فرزندان به دست می آید، به جز مال اندوزی و تشکیل حرمسرا نتیجه دیگری حاصل نمی آید. اثبات ادعای ما در زمینه نه تنها موجودیت افرادی چون "حفیظ منصور" رهبر معدوم و قبلی طالب در رأس آنها می باشد، بلکه فرمان اخیر رهبر جدید آنها که قومندانان طالب از "تعدد زوجات بپرهیزند" و به فکر تشکیل حرمسرا نباشند تا سیمای آنها بد معرفی نشود، می باشد.

پ- حضور نیروهای نظامی اشغالگران در افغانستان، گذشته از این که توجیه گر جنگ و جنایات است که طالب به صورت عمده علیه مردم افغانستان اعمال می دارند، بزرگترین و حتا یگانه بهانه ایست هم برای اذهان عقب مانده در داخل کشور تا از فرزندان آنها سربازگیری نموده آنها را در راه رسیدن خودش به قدرت قربانی نماید و هم در خارج از افغانستان چه میلیونها مهاجر و چه هم بین توده های عقب نگه داشته شده به اصطلاح جهان اسلام، تا آنها تجارت مرگ و خون طالب را جهاد مقدس "دانسته" به صفوف آنها بپیوندند.

نیازمندی های نظامی طالب به حضور نیروهای اشغالگر در افغانستان به همین یک مورد محدود نمانده، گذشته از آن که بر همان مبنا امکان تحرکات نظامی آنها در کشور های دور و نزدیک مساعد می گردد، ارسال سیل اسلحه به آنها، با کاربرد های چندگانه آن، و تربیت نظامی افراد آن در اردوگاههای امن خارج از افغانستان، طالب را قادر می سازد تا در مسابقه کشتار از حریفانش عقب نماند. بر مبنای همین دلایل می شود با قاطعیت حکم نمود، که طالب هیچ گاهی خواستار خروج نیروهای اشغالگر از افغانستان نبوده و نیست و تحرکاتش در زمینه چیزی به جز فریب و نیرنگ نمی باشد.

ادامه دارد.